

РЫТА ТАРАЙКЕВІЧ

НАСЦЕ ПАЛАЖАНЦЫ І НЕ ТОЛЬКІ...

Між крываваых слядоў неагучаных стратаў
быць павінна, павінна
элементам сцэнару рэжыму і кратаў
і рэпрэсій — дзяўчына.

Мае быць далікатнай і з выгляду кволай
(ясна, толькі фізічна);
пажадана — нядаўна закончыўшай школу
і адданай трагічна.

...Не, трагедыі не трэба! Нам добрае драмы
хопіць, хопіць на гэта!
...Пад вачыма ліхтарнае стомы слядамі —
мара гота з паэтам.

Мне тут зручна пісаць, як не мне аддувацца
за эстэтыку стыля, —
ты прабач мяне, Наста! Дай Бог пратрымацца
так, як трэба для сілы,

каб пліту зварушыць пасівелых аблокаў
над пакутнай краінай.
Бо сапраўдныя ролі — ад шчырага кроку
і без масак і грыву.

Рыта Тарайкевіч (нар. у 1984 г.) — педагог, паэтка, мастак-калажыст. Публікавалася ў «Малодосьці», у альманаху хрысьціянскай паэзіі «Дабравест», у інтэрнэце (уласны блог, сайт «Маладога фронту», часопіс «Саміздат» і інш.).

БЕЛАРУСКАЯ ПРАСТОРА

колькі разоў наракаў
 ты на лёс і на гэты горад
 на яго чысціню на сцены
 дзе імкліва знікаюць словы
 на зачыстку слядоў колькі
 ненавідзеў ты гэты вецер
 між бетонных разрываў неба
 і нахабства вядомых колераў

колькі разоў выходзіў
 у надзеі пабачыць тысячу
 бачыў якую сотню
 гэта разам з людзьмі ў цывільным
 ты ў гэты вечар баяўся
 што будзе якая тысяча
 замест трыццаці тысяч
 ці пяць што нямогім лепей

страшны сон аўтазакаў болям
 ззяе раскрытымі вокнамі
 страшны сон з жаночымі крыкамі
 абудзіў гэты горад сонца
 ты не мог нават спадзявацца
 не чакаў гэткай плыні колькасці
 якасці твараў рэкаў
 сцягоў па застылых вуліцах
 і ў тым сне ажывае мора
 расступаецца ў пяць старон
 і ты бачыш як гэты горад
 прарываецца скрозь кардон

СПАТКАННЕ-II

я хацела спаткацца з вамі на вуліцы
 а сустрэлася ў жудасным памяшканні
 я хацела спаткацца з вамі на вуліцы
 але попел хавае абрыўкі зрання
 я хацела спаткацца з вамі на вуліцы
 але вецер шаптаў што хавацца трэба
 я хацела спаткацца з вамі на вуліцы
 а ўбачыла шэрае ў краты неба

і зрываецца голас і што за вясна
 такая
 снег

я хацела спакацца з вамі на
вуліцы
я хацеў бы спаткацца з вамі на
вуліцы
я хацела
спаткацца з вамі
спадар

ФАБРЫКА ЗОРАК

гэта фабрыка зорак гэта
цэх
дзе мары
абрастаюць плоццю і кроў
напаўняе вены
гэта фабрыка зорак
грукат
сталёвых конніцаў
крык
волі да перамогі
босья ногі
бягуць па бінтах засохлых
слёзы
ззяюць у люмінісцэнтных лямпах
рукі
счапляюцца ў моцныя
спляценні пальцаў гарачыя
губы
шэпчуць бо голас асіп
змыкаюцца
падчас выбівання доказаў
гэта
фабрыка зорак
не разбэшчаных прэс-рэлізамі
тут няма гераічных відэа бо ўсё роўна
ці схопіць твар
нястомнае вока камеры
адно не ўсё роўна ці
вытрываеш ці
зазьяеш
зоркай для невядомай
аўдыторыі пачынаючы з
Усявышняга
гэта
фабрыка зорак